

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

آزاده بندری
۲۶ مارچ ۲۰۲۰

تلاش های ما برای تغییر نام مدرسه مان به نام "اشرف دهقانی"

اگر چه مردم ما به دلیل شکست انقلاب و قیام بهمن [دلو] ۱۳۵۷ قادر نشدند به مطالبات اصلی خود برسند و با سقوط رژیم شاه قدرت به دار و دسته ای مرتجع و سرکوبگر رسید، اما انقلاب و اوج آن یعنی قیام توده ها در ۲۱ و ۲۲ بهمن دستاوردهائی انکار ناپذیر داشت. برای نمونه در جریان این قیام سلاح زیادی به دست مردم افتاد و توده های انقلابی که عملاً قدرت اتحاد خود را در جریان این قیام دیده بودند روحیه مبارزاتی بالائی پیدا کردند. با قیام توده ها فضای سیاسی جامعه کاملاً به نفع کارگران و زحمتکشان دگرگون شد. در چنین فضائی توده ها احساس قدرت کرده و به وجود آمدن تغییرات مثبت در زندگی را حق خود دانسته و آن را طلب می کردند. رژیم جمهوری اسلامی تازه به قدرت رسیده هم که فریب توده ها یکی از ارکان اصلی حاکمیتش بود، قادر به نشان دادن چهره واقعی خود به توده ها نبود. در چنین شرایطی یک نوع فضای شبه دموکراسی در جامعه به وجود آمد. سازمان های سیاسی ستاد می زدند و در همه جا میز کتاب گذاشته می شد و در همه جا یاد جانباختگان فدائی گرامی داشته می شد. ما نیز در بندر عباس که دانش آموزانی در دوره راهنمایی بودیم در فضای مبارزاتی موجود دست به کار تغییراتی در مدرسه مان شدیم.

نام مدرسه ما به مناسبت روز تولد شاه جنایتکار "چهار آبان" - [عقرب] - نامیده می شد. برای زدودن این نام ننگ آلود از سر در مدرسه مان تصمیم گرفتیم که آن نام را تغییر دهیم و نام مدرسه را بگذاریم "اشرف دهقانی". ولی وقتی دست به کار شدیم با مخالفت مسئولین آموزش و پرورش با این خواست روبه رو شدیم. با این حال در جایی که تابلوی مدرسه نصب شده بود برخی با خطی درشت و زیبا نوشتند: "مدرسه راهنمایی دخترانه اشرف دهقانی".

در مقابل این برخورد جسورانه دانش آموزان و حامیان شان، مسئولین آموزش و پرورش فوراً عکس العمل نشان داده و اعلام کردند که نام مدرسه بشود "جمیله بوپاشا". اما با توجه به این که بیشتر دانش آموزان این مدرسه گرایش چپ داشتند و متعلق به خانواده هائی با گرایش چپ بودند، اصرار داشتند که نام مدرسه "اشرف دهقانی" باشد. دانش آموزان می گفتند که چرا نباید نام مدرسه ما به نام مبارزی از کشور خودمان بشود. به همین دلیل با این که با نام "جمیله بوپاشا" مشکلی نداشتیم، اما اصرار همه دانش آموزان مبارز گذاشتن نام "اشرف دهقانی" روی در مدرسه مان بود. این امر باعث شد که نمایندگان دانش آموزان اعتراض خود را به آموزش و پرورش برده و طی جلسه ای با رئیس آموزش و پرورش خواست و پیشنهاد خود را در مورد تغییر نام مدرسه اعلام کنند. اما مسئولین با پیشنهاد ما موافقت نمی کردند و همه تلاش های ما بی نتیجه می ماند. به دلیل عدم موافقت مسئولین با پیشنهاد ما، اعتراضات دانش

آموزان بالا گرفت. دانش آموزان با تعطیل کردن کلاس های درس و تحصن در فضای مدرسه و دادن شعار و خواندن سرودهای انقلابی و به قول مسؤولان مدرسه، با به هم زدن "نظم" در مدرسه تلاش کردند که مسؤولان را به پذیرش خواست شان وادار نمایند. اما آن ها به هیچ وجه زیر بار این امر نمی رفتند و تبلیغ می کردند که مبارزات دانش آموزان انقلابی عاملی جهت جلوگیری از تحصیل دیگر دانش آموزان می باشد. جالب بود که تلاش های ما برای تغییر نام مدرسه مان همزمان شده بود با جنبش سرتاسری محصلان و معلمان اخراجی و تعلیقی در سال ۵۸ که مدت ها فضای شهر بندر عباس را به خود مشغول نموده بود.

با توجه به اوضاع حاکم بر آموزش و پرورش و ماهیت رژیم جدید، علی رغم همه تلاش های مبارزاتی دانش آموزان آگاه و مبارز، مسؤولان مرتجع مانع از آن شدند که تابلوی "مدرسه اشرف دهقانی" بر سر در مدرسه ما گذاشته شود. با قدرت گیری هر چه بیشتر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی، نام مدرسه به "جمیله بوپاشا" هم تغییر نکرد و آن ها برای تنبیه دانش آموزان که بیشترشان هم چپ بودند نام مدرسه را کردند "۱۲ فروردین" - [حمل] -، که روز رفرا ند و تأیید جمهوری اسلامی، یعنی یکی از منحوس ترین تاریخ ها بود.

اما مسؤولان آموزش و پرورش جمهوری اسلامی غافل بودند که نام "اشرف دهقانی" در قلب دانش آموزان حک شده و راهش، راهشان شده بود. واقعیتی که خیلی زود خودش را در رشد و گسترش جنبش دانش آموزی ۱۹ بهمن [دلو] در بندر عباس نشان داد. قابل توجه است که مسؤولان آموزش و پرورش در محل دیگر در بندر عباس، نام یک دبیرستان دخترانه را کردند "جمیله بوپاشا". اما بعد از چند سال این نام را هم تغییر داده و هم اکنون آن دبیرستان به نام "غلامحسین رضانیا" نامیده می شود.

بهمن ۱۳۹۸

به نقل از: پیام فدایی ، ارگان چریکهای فدایی خلق ایران

شماره ۲۴۷ ، بهمن ماه ۱۳۹۸